

بورسی اثر برخی حشره‌کش‌ها علیه سنک قوزه پنbe (Creontiades pallidus (Rumber) در گرگان و گندکاووس

*سلیمان خرمالی^۱ و تقی درویش مجنبی^۲

^۱عضو هیات علمی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی، گرگان
^۲عضو هیات علمی سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات پنbe کشور، گرگان

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱/۱۶؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۵/۱۳

چکیده

به منظور انتخاب مناسب‌ترین حشره‌کش علیه سنک قوزه پنbe (*Creontiades pallidus*) تحقیقی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۶ تیمار و ۳ تکرار در مزرعه پنbe، در سال‌های ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ در استان گلستان اجرا گردید. ابعاد هر کرت آزمایش $8 \times 7/2$ متر مربع (۹ ردیف ۸۰ سانتی‌متری) بوده و در هر نمونه برداری ۱۰ بوته تصادفی انتخاب و به روش تکان دادن بوته در تور حشره گیری نمونه برداری انجام گردید. در زمان اوج فعالیت سن در مزارع پنbe، آزمایش انجام و یک روز قبل و ۲، ۵، ۷، ۱۰ و ۱۴ روز بعد از سمپاشی تعداد آفت شمارش و یادداشت شد. در تجزیه مرکب دوساله آزمایش، علی‌رغم اینکه اثر متقابل مکان \times تیمار معنی‌دار شده اما تیمارهای مورد آزمایش، از نظر مکانی هیچ‌گونه اختلاف معنی‌داری نداشتند. از نظر سال آزمایش نیز تیمارها، فقط در نمونه برداری‌های روز پنجم و هفتم دارای اختلاف معنی‌داری بودند. میانگین دوسالانه درصد کاهش جمیعت آفت نشان داد که در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گنبد، دانیتول با ۶۷/۶۹ درصد، در ایستگاه تحقیقات پنbe هاشم‌آباد آفت‌کش چس با ۷۵/۹۲ درصد دارای بیشترین درصد تأثیر بودند. نتایج مقایسه میانگین مرکب آزمایش نشانگر آن است که چس با ۶۷/۶۰ درصد، دانیتول با ۶۳/۲۱ درصد، متاسپستوکس با ۵۷/۵۱ درصد، آدمیرال با ۵۴/۱۳ درصد و کنفیدر با ۳۴/۵۱ درصد تأثیر در رده‌های اوّل تا پنجم قرار داشتند.

واژه‌های کلیدی: حشره‌کش، چس، سنک قوزه پنbe، جمیعت آفت

مقدمه

در مدت ۲ سال نمونه‌برداری (۸۱-۸۳) از مزارع مختلف پنبه استان گلستان، از ۵ خانواده ناجوربالان، ۱۴ نمونه سن خسارت زا جمع‌آوری و شناسایی شدند که در بین آن‌ها سنک قوزه پنبه (Creontiades pallidus Ramb.) گونه غالب بود (خرمالی و کریمیان، ۲۰۱۰). این حشره در آسیای میانه، آفت شناخته‌شده‌ای بوده و اخیراً در ترکیه و چندین کشور دیگر، آفت مهم پنبه شده است (افیل و باپرام، ۲۰۰۹). این سن یکی از آفات مهم مزارع پنبه استان گلستان و خراسان رضوی هست (حسینی، ۱۹۸۹). سنک سبز پنبه زمستان را به صورت تخم سپری کرده و با شروع تشکیل اعضاء زایشی گیاه پنبه به مزارع پنبه مهاجرت و تا پایان عملیات برداشت از اعضاء میوه دهنده تغذیه کرده و موجب ریزش غنچه و قوزه جوان می‌شود (خرمالی، ۱۹۹۶). به طوری که در مزارعی که در علیه آفت مبارزه نشود، حدود ۷۰ تا ۸۵ درصد گل، غنچه و قوزه‌های جوان پنبه ریزش می‌نمایند (جعفری و همکاران، ۲۰۰۶). این حشره ۳ تا ۵ نسل در سال را در مزارع پنبه سپری می‌کند (خرمالی، ۱۹۹۶).

طبق یافته‌های حسینی (۱۹۸۹) در مزارعی که جمیعت آفت بالا باشد، در اواسط شهریور اکثر قوزه‌ها در مراحل اولیه ریزش نموده و درنهایت بوته‌های پنبه رشد رویشی نموده و در اواخر فصل مجددأً شروع به گل می‌کنند. طبق گزارش‌های محققین مختلف، خسارت سنک قوزه پنبه در مراحل رشد میانی و زایشی، بیش از ۵۴ درصد است (افیل و باپرام، ۲۰۰۹).

خرمالی (۱۹۹۶) در تحقیقات خود نتیجه گرفت که در بین سن‌های زیان‌آور خانواده Miridae، سن یونجه یا سنک سبز پنبه (Adelphocoris lineolatus Goeze) گونه غالب است اما در تحقیقاتی که بعداً توسط خرمالی و کریمیان (۲۰۱۰) در مورد سن‌های خسارت زای پنبه استان گلستان صورت گرفته، مشخص شده که جمیعت سن یونجه بسیار کم و صرفاً در اطراف گنبد فعالیت داشت و آفت دیگری به نام *C. pallidus* جایگزین سنک سبز پنبه شده است. این سن نیز از نظر تغذیه، خسارت و شکل ظاهری همانند سنک قوزه پنبه است.

آگاهی از ویژگی‌های زیستی یک آفت، از راهبردهای اساسی مبارزه با آن آفت محسوب می‌شود. ویژگی‌های مختلف زیستی سنک قوزه پنبه و سنک شکارگر آن *Nabis capsiformis* Germar. را در آزمایشگاه توسط فتحی پور و جعفری (۲۰۰۸) مقایسه شد. آن‌ها طول دوره جنینی تخم، دوره پورگی و دوره رشدی (از تخم تا حشره کامل) در سنک قوزه پنبه را به ترتیب $10/83 \pm 0/11$ ، $5/99 \pm 0/038$ و $10/83 \pm 0/11$ روز تعیین کردند. همچنین طول دوره تخمریزی، طول عمر حشره ماده و طول دوره زندگی در سنک قوزه پنبه به ترتیب $28/76 \pm 1/10$ ، $9/90 \pm 1/30$ و $14/45 \pm 1/20$ روز به دست آوردند.

سازمان حفظ نباتات کشور (۱۹۹۵) برای کنترل سنک تخم پنبه، سن سبز پنبه، سنک قوزه پنبه (*A. lineolatus*) آفت‌کش‌های تترادیفون^۱، دیمتووات^۲ (۰/۵ تا ۱ لیتر) و فورموتیون^۳ (۲ لیتر) توصیه کرده و مشخص نکرده که کدام آفت‌کش برای کنترل سنک قوزه بکار می‌رود.

برای مبارزه با این آفت روش‌های متعددی وجود دارد. در مزارع یونجه برای مبارزه با سن یونجه، سوزاندن و کف بر کردن یونجه و همچنین برداشت زودهنگام و جمع‌آوری و سوزاندن علف‌های هرز توصیه می‌شود (شولوگف و همکاران، ۱۹۷۷؛ یاخانتوف، ۱۹۵۳) در مزارع یونجه‌های بذری سوروس سابق (ازبکستان، حومه تاشکند) متافوس^۴ به میزان ۱/۵ کیلوگرم مصرف می‌شد (یاخانتوف، ۱۹۵۳). اما علیم جانف (۱۹۹۰) برای کنترل سن یونجه در مزارع یونجه، ۲۰ تا ۲۵ کیلوگرم گرانول ۲/۵ درصد متافوس توصیه می‌کند.

سن لیگوس (Senegon lineolaris Palisot.) گونه غالب سن‌های گیاهی (Miridae) در آرکانزاس بوده و از آفات مهم پنبه محسوب می‌شود. در سال‌های اخیر در آرکانزاس و می‌سی‌سی‌پی مقاومت‌هایی از جانب آفت به همه حشره‌کش‌های قدیمی از جمله آفت‌کش‌ها فسفره، پیروت‌وئیدها و آفت‌کش‌های سیکلودین (با درجات متفاوت مقاومت) به وجود آمده است. بنابراین در سال ۱۹۹۹ تأثیر آفت‌کش‌های انتخابی جدید علیه آفت مذکور بررسی گردید. حشره‌کش‌های قدیمی نظیر اورتان^۵، بیدرین^۶، ویدیت^۷ در اواخر فصل کنترل خوبی داشتند. حشره‌کش‌های جدید از قبیل استوارد^۸ (ایندوکساقارب^۹، ریجنت^{۱۰} (فیپرونیل^{۱۱}) و آکتارا^{۱۲} (تیامتوکسام^{۱۳}) در کنترل این آفت اثر یکسانی داشتند (گاسن، ۲۰۰۰).

محققینی در تگزاس آمریکا، اثر چند حشره‌کش را در کنترل سنک (*Creontiades Distant*) در مزارع *signatus*^{۱۴}،

-
1. Tetradifon.
 2. Dimethoate
 3. Formothion
 4. Metaphos
 5. Orthene
 6. Bidrin
 7. Vydate
 8. Steward
 9. Indoxacarb
 10. Regent
 11. Fipronil
 12. Actara
 13. Tiamethaoxam
 14. Leverage

تمپرید^۱، اندیگو^۲، اورتان^۳، سنتریک^۴ و ویدیت) جمعیت آفت (پوره، پوره+حشره کامل) را به‌طور معنی‌داری کاهش داد (کرومی و همکاران، ۲۰۰۹).

در مطالعه انجام‌شده تأثیر^۳ حشره‌کش جدید کنفیدور، چس و اونکل (با ۲ دوز) در مقایسه با قارچ ناتورالیس-آل و آفت‌کش متاسیستوکس و شاهد علیه شته پنبه مورد ارزیابی قرار گرفت. درویش مجñی (۲۰۰۰) نتیجه گرفت که چون آفت‌کش‌های کنفیدور و چس اثر سوء روی دشمنان طبیعی نداشتند، بنابراین آن دو می‌توانند جایگزین آفت‌کش‌های کم اثر در منطقه قرار گیرند. در آزمایش آفت‌کش‌هایی که در استان خراسان توسط حسینی (۱۹۸۹) علیه سن یونجه انجام‌شده، آفت‌کش اندوسولفان به میزان ۳ لیتر در هکتار نسبت به آفت‌کش‌های دیگر مؤثر بوده است. وی با توجه به سیکل زندگی آفت و فنولوژی گیاه پنبه^۵ نوبت سم‌پاشی را توصیه کرده است. در آزمایشی که توسط خرمالی (۲۰۱۰) انجام‌شده، چند آفت‌کش متداول علیه سن یونجه در گند کاووس موربدرسی قرار گرفت. او نتیجه گرفت که اندوسولفان و سوین دارای بیشترین و کمترین درصد کاهش بودند.

از آنجا که حشره‌کش‌های مورداستفاده خرمالی (۲۰۰۳) قدیمی بوده و آزمایش وی بر روی گونه دیگری انجام‌شده بود و همچنین دارای درصد تأثیر کمی بودند، لذا ضروری به نظر می‌رسید تا آفت‌کش‌های متداول و جدیدی که علیه آفات مهمی مانند شته و سفید بالک استفاده می‌گردیدند، بر روی سنک قوزه پنبه نیز آزمایش شوند تا چنانچه تأثیر آن‌ها بر روی این آفت قابل قبول باشد، توصیه سم‌پاشی انجام شود. در صورت مثبت و فراگیر بودن آزمایش و توصیه آن به کشاورزان، از تکرار سم‌پاشی و یا سم‌پاشی‌های مجزا برای شته یا سفید بالک و سنک قوزه جلوگیری شود. بدیهی است که کاهش تعداد سم‌پاشی‌ها، کاهش هزینه‌ها و کاهش آلودگی محیط‌زیست را به همراه خواهد داشت.

مواد و روش‌ها

این بررسی در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با ۶ تیمار و ۳ تکرار در ۲ منطقه (ایستگاه‌های تحقیقات گند و هاشم آباد) به مدت دو سال (۸۲-۸۳) اجراه گردید. تیمارها عبارت بودند از: اکسی دیمتون متیل^۶ (متاسیستوکس EC 20%^۷ شرکت شیمی کشاورز) یک لیتر در هکتار، فن پرو پاترین

-
1. Temprid
 2. Endigo
 3. Orthane
 4. Centric
 5. Oxydemeton Methyl
 6. Metasystox
 7. Fenpropathrin

(دانیتول ۱۰% EC - شرکت گیاه) ۷۵ لیتر در هектار، ایمیداکلوبیرید^۳ (کنفیدور ۳۵% SC - شرکت ژکم) ۰/۲۵ لیتر در هектار، پی متروزین^۴ (چس ۲۵% WP - شرکت نوارتیس) یک کیلو در هектار، پیری پروکسی فن^۵ (آدمیرال ۱۰% EC - شرکت سومیتوکمیکال) ۷۵ / ۰ لیتر در هектار و شاهد بدون سمپاشی.

ابعاد هر کرت آزمایشی ۸×۷/۲ مترمربع (۹ ردیف ۸۰ سانتیمتری)، فاصله کرتهای از هم یک متر و فاصله تکرارها ۲ متر بود. در هر نمونه برداری از ۵ ردیف وسط، ۱۰ بوته پنبه به طور تصادفی انتخاب و به روش تکان دادن در تور حشره گیری مخصوص (قطر دهانه ۹۰ سانتیمتر و ارتفاع تور یک متر) نمونه برداری انجام شد. در مردادماه، در زمان اوج فعالیت سن در مزارع پنبه، در اوایل صبح، آزمایش انجام شد. سمپاشی تیمارها با سمپاش پشتی اتومایزر، انجام شد. یک روز قبل از سمپاشی و ۱۰، ۷، ۵، ۲ و ۱۴ بعد از سمپاشی به روش تکان دادن بوته در تور حشره گیری نمونه برداری انجام گردید. تعداد آفت زنده (پوره و حشره کامل) شمارش و یادداشت شدند. درصد کاهش جمیعت آفت با استفاده از فرمول هندرسون - تیلتون فرمول محاسبه شدند. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن توسط نرم‌افزار رایانه‌ای SAS نسخه ۹.۱ انجام شد.

نتایج

تجزیه واریانس ساده درصد تأثیر آفت‌کش‌ها در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گنبدکاووس نشان داد که در سال ۱۳۸۲ تیمارها فقط در روز پنجم پس از سمپاشی، اختلاف معنی‌داری داشتند. اما در سال دوم آزمایش (۱۳۸۳)، در روز دوم پس از آزمایش در سطح احتمال ٪.۵، در روز پنجم و هفتم در سطح احتمال ٪.۱ معنی‌دار شده است. برخلاف نتایج به دست آمده در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گبید، نتایج تجزیه واریانس ساده در ایستگاه تحقیقات پنبه هاشم‌آباد نشان می‌دهد که در هر دو سال اجرای طرح، تیمارها اختلاف معنی‌داری^۶ داشتند.

میانگین‌های درصد کاهش تیمارهای مورد آزمایش در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گنبد نشان داد که در سال ۸۲ همه تیمارها در همه زمان‌های نمونه برداری اختلاف معنی‌داری باهم داشتند. اما در

1. Danitol
2. Imidacloprid
3. Confidor
4. Pymetrozine
5. Chess
6. Pyriproxyfen
7. Admiral
8. $P \leq 1\%$

سال ۸۳ فقط در روز دوم و پنجم پس از سمپاشی اختلاف معنی‌داری مشاهده می‌شود. در سال ۸۲ در روز دوم، پنجم و هفتم بیشترین تأثیر مربوط به سم دانیتول و در روز دهم مربوط به آفت‌کش چس و در روز چهاردهم مربوط به آفت‌کش متاسیستوکس بوده است. در سال ۸۳ در روز دوم و پنجم و چهاردهم، آفت‌کش دانیتول، در روز هفتم و دهم آفت‌کش چس دارای بیشترین تأثیر بوده‌اند. در این سال بیشترین اختلاف بین تیمارها در روز پنجم پس از اجرای آزمایش مشاهده می‌شود.

میانگین‌های درصد کاهش تیمارهای مورد آزمایش در ایستگاه تحقیقات پنbe هاشم‌آباد حاکی از آن است که در هر دو سال آزمایش، بین تیمارها اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد مشاهده می‌شود. از نظر درصد تأثیر در هر دو سال و همه زمان‌های نمونه‌برداری آفت‌کش چس دارای بیشترین درصد تأثیر و آفت‌کش کنفیدر دارای کمترین درصد تأثیر را به خود اختصاص داده‌اند. در جدول شماره ۱ نتایج تجزیه واریانس مرکب درصد تأثیر آفت‌کش‌های آزمایش آفت‌کش‌های علیه سنک قوزه پنbe در سال‌های ۸۲ و ۸۳ آورده شده است. در این جدول داده‌های دو مکان (گندید و گرگان) و دو سال (۸۲-۸۳) باهم مقایسه شده‌اند.

جدول ۱- تجزیه واریانس مرکب درصد تأثیر حشره‌کش‌های مورد آزمایش علیه سنک قوزه پنbe.

میانگین مربعات							منابع تغییرات
۱۴ روز بعد از سمپاشی	۱۰ روز بعد از سمپاشی	۷ روز بعد از سمپاشی	۵ روز بعد از سمپاشی	۲ روز بعد از سمپاشی	درجه آزادی (df)		
۴۲۰.۶/۵۹ ns	۷۷۸۰/۰۵ ns	۳۸۲۹/۹۴ ns	۲۲۰۰/۵۴ ns	۷۵۹۲/۱۷ ns	۱	L	
۳۰/۸۵ ns	۲۳۷۹/۵۱ *	۷۴۵/۱۱ ns	۴۰۵/۲۴ ns	۷۵۳/۳۸۳ ns	۱	Y	
۳۷۸/۱۵ ns	۱۵۲/۴۸ ns	۱۷۱۷/۹۹ ns	۳۴/۱۳ ns	۹۵/۷۸ ns	۱	LY	
۷۱۸/۶۶ ns	۴۴۱/۷۳ ns	۴۶۲/۹۸ ns	۳۹۶/۸۳ ns	۷۵۱/۷۴ *	۸	RLY	
۲۹۹۸/ ns	۴۶۹۶/۸۹ ns	۲۳۲۳/۴۸ ns	۱۷۹۵/۸۵ ns	۷۵۳/۷۰ ns	۴	A	
۲۴۳۵/ ns	۱۹۷۱/۹۵ ns	۴۰۸۲/۵۵ ns	۵۲۴۱/۱۷ *	۴۴۶۴/۶۳ **	۴	LA	
۲۸۳/۱۹ ns	۱۲۰/۹۲ ns	۷۳۷/۳۶ ns	۹۸۱/۲۷ ns	۳۲۳/۵۴ ns	۴	YA	
۷۴۴/۴۳ ns	۸۷۳/۴۹ *	۱۹۳۲/۳۸ **	۷۴۹/۵۹ ns	۲۶۹/۴۰ ns	۴	LYA	
۳۵۶/۳۹	۳۳۹/۰۷	۳۲۷/۷۴	۳۲۲/۰۳	۳۴۵/۵۷	۳۲	E	
۴۴/۶۸	۳۲/۷۹	۲۸/۶۰	۲۹/۵۶	۳۴/۰۴	ضریب تغییر (CV)		

*,** در بالای اعداد به ترتیب به معنای عدم معنی‌دار و معنی‌دار در سطح ۰/۵ و ۰/۱٪ است. ns

حروف L, Y, A, YA, LYA, LA, E به ترتیب مخفف مکان، سال، تیمار و خطای آزمایش است

در بین تیمارهای آفت‌کش‌های و شاهد و بین خود آفت‌کش‌های اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد مشاهده نمی‌شود. اما در بین سال‌های مورد آزمایش، در ۱۰ روز و ۱۴ روز بعد از سمپاشی

اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد وجود دارد. در اثر متقابل بلوک × مکان×زمان (RLY) در ۲ روز بعد از سمپاشی در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری دیده می‌شود.

با آنکه در تیمارها (A) اختلاف معنی‌داری دیده نمی‌شود اما در اثر متقابل مکان×تیمار (LA) در دو روز بعد از سمپاشی در سطح ۱ درصد و در ۵ روز بعد از سمپاشی در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌دار وجود دارد. در اثر متقابل مکان × سال × تیمار (LYA) در روز پنجم معنی‌دار نشده اما در روز هفتم در سطح ۱ درصد و در روز دهم در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌داری وجود دارد.

در جدول ۲، میانگین‌های تیمارهای مورد آزمایش در دو سال و دو مکان مورد آزمایش بر اساس درصد تأثیر که با استفاده از فرمول تیلتون-هندرسون به دست آمده‌اند، به روش دانکن باهم مقایسه شده‌اند. با توجه به جدول مذکور در می‌باییم که از نظر مکانی هیچ‌گونه اختلاف معنی‌داری مشاهده نمی‌شود اما از نظر زمانی در یادداشت‌برداری روز پنجم و هفتم در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری مشاهده می‌شود. اما در مقایسه میانگین‌های تیمارهای آزمایش در می‌باییم برخلاف جدول قبل در اینجا در روزهای دوم و پنجم در بین تیمارها و شاهد اختلاف معنی‌داری در سطح ۵٪ وجود. به‌هرحال بیشترین تأثیر در این دو روز مربوط به دانیتول بوده که به ترتیب ۶۳ و ۷۵ درصد کاهش را در پی داشته است و کمترین تأثیر نیز مربوط به کنفیدر با ۴۶ و ۴۵ درصد است.

جدول ۲- مقایسه میانگین‌های درصد تأثیر آفت‌کش‌های در آزمایش آفت‌کش‌های علیه سنک قوزه پنبه.

مکان	۱۴ روز بعد از سمپاشی	۱۰ روز بعد از سمپاشی	۷ روز بعد از سمپاشی	۵ روز بعد از سمپاشی	۲ روز بعد از سمپاشی
زمان	۳۳/۸۸a	۴۴/۷۷a	۶۰/۷۶ a	۶۶/۷۸a	۶۵/۸۴ a
	۵۰/۶۲a	۶۷/۵۴ a	۶۵/۸۱ a	۵۴/۶۱ a	۴۳/۳۴a
	۴۱/۵۳ a	۴۹/۸۶ a	۵۹/۷۶a	۵۸/۱۰ a	۵۸/۱۴a
تیمار	۴۲/۹۷ a	۶۲/۴۵b	۶۶/۸۱ b	۶۳/۲۹ a	۵۱/۰۵a
	۴۳/۴۳a	۵۹/۴۰ b	۶۶/۰۷ ab	۵۸/۱۱ a	۶۰/۵۷ a
	۵۱/۲۹ a	۵۵/۵۴b	۶۹/۹۱ab	۷۵/۷۲ a	۶۳/۶۱ a
چس	۱۴/۹۳ b	۲۴/۷۵ c	۴۱/۲۸ b	۴۵/۱۹a	۴۶/۴۳a
	۵۴/۲۶ a	۷۹/۳۲ a	۷۸/۵۱a	۷۰/۰۲ a	۵۵/۸۹ a
	۴۷/۳۳ a	۶۱/۷۷ b	۶۰/۶۸ ab	۵۴/۴۶a	۴۶/۴۳ a
متاسیستوکس					
دانیتول					
کنفیدر					
آدمیرال					

حروف مشابه لاتین در هر ستون نشانگر فاقد اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد است.

در روزهای هفتم و دهم بعد از سه پاشی اختلاف معنی‌داری بین تیمارها مشاهده می‌شود. در دو روز مذکور بیشترین و کمترین درصد کاهش به ترتیب مربوط به چس و کنفیدر است اما در روز چهاردهم بین تیمارها به جزء کنفیدر که دارای کمترین کاهش است، اختلاف معنی‌داری مشاهده نمی‌شود. در این روز بیشترین درصد کاهش مربوط به چس است.

در جدول شماره ۳، میانگین دوسالانه (۸۳-۸۲) درصد تأثیر آفت‌کش‌های مورد آزمایش در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گنبد (سمت راست جدول) آورده است. با توجه به ستون میانگین سال ۸۲ آفت‌کش دانیتول با ۷۲/۹۸ درصد در جایگاه اول و آفت‌کش‌های کنفیدر و متاسیستوکس به ترتیب با ۶۰/۴۶ و ۵۸/۱۰ درصد کاهش در رده‌های دوم و سوم قرار دارند. آفت‌کش‌های آدمیرال و چس با کمترین تأثیر حتی از متوسط کل سال ۸۲ که ۵۲/۵۵ درصد است، نیز کمتر بودند. اما در سال ۸۳ آفت‌کش دانیتول با ۶۲/۴۱ درصد، آدمیرال با ۵۹/۸۲ درصد، چس با ۵۶/۵۴ درصد به ترتیب در جایگاه اول تا سوم قرار دارند. آفت‌کش متاسیستوکس با ۵۰/۷۰ درصد و آفت‌کش کنفیدر ۵۱/۷۷ درصد از متوسط سال ۸۳ که ۵۶/۲۵۲ درصد است نیز درصد تأثیر کمتری داشتند.

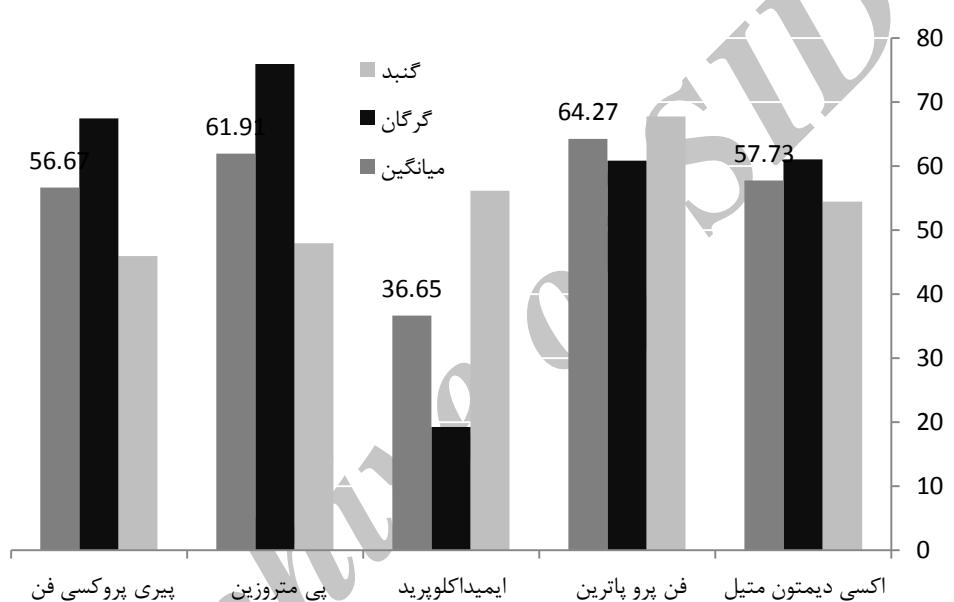
جدول ۳- میانگین درصد تأثیر آفت‌کش‌های مورد آزمایش در ایستگاه گنبد و هاشم‌آباد.

تیمار	درصد کاهش	ایستگاه گنبد کارووس				ایستگاه هاشم‌آباد
		میانگین سال ۸۳	میانگین سال ۸۲	میانگین دوساله	میانگین سال ۸۳	
متاسیستوکس	۵۸/۱۰	۵۰/۷۰	۵۴/۴۰	۵۶/۸۳	۶۵/۳۲	۶۱/۰۷
دانیتول	۷۲/۹۸	۶۲/۴۱	۶۷/۷۱	۴۷/۰۳	۷۴/۶۵	۶۰/۸۴
کنفیدر	۶۰/۴۶	۵۱/۷۷	۵۶/۱۱	۲۰/۶۲	۱۳/۴۵	۱۷/۰۳
چس	۳۹/۲۸	۵۶/۵۴	۴۷/۹۱	۶۱/۴۹	۹۰/۳۶	۷۵/۹۲
آدمیرال	۳۱/۹۱	۵۹/۸۲	۴۵/۸۹	۷۲/۶۵	۶۲/۲۸	۶۷/۴۶

همچنین مقایسه میانگین دوسالانه (۸۲ و ۸۳) درصد تأثیر آفت‌کش‌های مورد آزمایش در ایستگاه تحقیقات پنbe هاشم‌آباد (سمت چپ جدول) نیز در جدول شماره ۳ قابل مشاهده است. با توجه به ستون میانگین سال ۸۲، آفت‌کش آدمیرال با ۷۲/۶۵ درصد در جایگاه اول و آفت‌کش‌های چس و متاسیستوکس به ترتیب با ۶۱/۴۹ و ۵۶/۸۳ درصد کاهش در رده‌های دوم و سوم قرار دارند. آفت‌کش‌های دانیتول و کنفیدر با کمترین تأثیر حتی از متوسط کل سال ۸۲ که ۵۱/۷۲ درصد هست، نیز کمتر بودند. اما در سال ۸۳ آفت‌کش چس با ۹۰/۳۶ درصد، دانیتول با ۷۴/۶۵ درصد، متاسیستوکس با ۶۵/۳۲ درصد به ترتیب در جایگاه اول تا سوم قرار گرفتند. آفت‌کش‌های آدمیرال با ۶۲/۲۸ درصد و کنفیدر با ۱۳/۴۵ درصد در رده‌های بعدی جدول قرار دارند. برخلاف آزمایش‌های

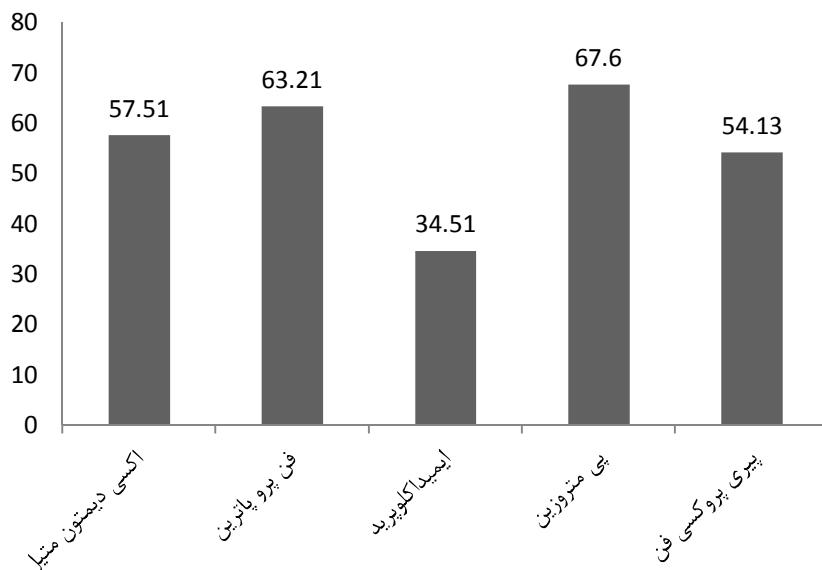
ایستگاه گنبد، در ایستگاه هاشم‌آباد، فقط آفت‌کش کنفیدر از متوسط کل سال ۸۳ که ۶۱/۲۱ درصد بود، درصد تأثیر کمتری داشته است.

در نمودار یک میانگین دوساله درصد کاهش در محل‌های اجرای آزمایش نمایش داده شده است. در ایستگاه گنبد، بیشترین درصد تأثیر مربوط به آفت‌کش دانیتول و کمترین درصد تأثیر مربوط به آفت‌کش آدمیرال بود. در ایستگاه هاشم‌آباد بیشترین و کمترین درصد تأثیر مربوط به آفت‌کش‌های چس و کنفیدر بوده است.

نمودار ۱- مقایسه میانگین درصد کاهش تیمارهای مورد آزمایش بر جمیعت سنک قوزه پنبه در گرگان و گنبدکاووس.

نتیجه دوساله آزمایش آفت‌کش‌های متداول آفات مکنده علیه سنک قوزه پنبه در نمودار شماره ۲ نشان داده شده است. با توجه به نمودار ترسیمی می‌توان نتیجه گرفت که چس با ۶۷/۶۰ درصد، دانیتول با ۶۳/۲۱ درصد، متاسیستوکس با ۵۷/۵۱ درصد، آدمیرال با ۵۴/۱۳ درصد و کنفیدر با ۳۴/۵۱ درصد تأثیر در رده‌های اول تا پنجم قرار گرفتند.

نمودار ۲- نمودار میانگین کل درصد کاهش تیمارهای مورد آزمایش بر جمیعت سنک قوزه پنbe.

بحث

با آنکه در تجزیه واریانس مرکب داده‌های درصد کاهش جمیعت آفت از نظر مکانی معنی‌دار نبوده ولی در اثر متقابل تیمار \times مکان در روز پنجم معنی‌دار شده است. علاوه بر آن طبق جداول ۲ و ۳ و نمودار شماره یک، از نظر درصد تأثیر نیز اختلافاتی در دو مکان آزمایش مشاهده می‌شود. این اختلافات می‌تواند ناشی از نحوه سمپاشی کارگر یا فن‌ورز، نحوه تهیه آفت‌کش، نحوه نمونه‌برداری توسط فن‌ورز یا کارشناس و از همه مهم‌تر، شرایط جوی و مرحله رشدی آفت و خصوصیات فیزیولوژیک و بیولوژیک آفت که خود تابعی از شرایط محیطی است، باشد.

در بعضی از زمان‌های نمونه‌برداری، بین تیمارها اختلاف معنی‌داری مشاهده می‌شود. این اختلافات را در جداول ۲ و ۳ می‌توان مشاهده کرد. در هر دو مکان اجرای آزمایش، میانگین کل سال ۸۳ از میانگین کل سال ۸۲ بیشتر است. اگرچه از نظر زمانی اختلاف معنی‌داری وجود دارد ولی اثر متقابل سال \times مکان معنی‌دار نیست. لذا با توجه به موارد فوق می‌توان نتیجه گرفت که با استثنی آزمایش آفت‌کش‌ها را در طی چندین سال انجام داد، تا نتیجه مطلوب به دست آید. وجود اختلافات معنی‌دار در زمان‌های مختلف نمونه‌برداری، در هر دو محل آزمایش، می‌تواند ناشی از شرایط محیطی و شرایط فیزیولوژیک و بیولوژیک آفت باشد.

با توجه به جدول ۲ در می‌باییم که درصد تأثیر از کم در روزهای اولیه نمونه‌برداری شروع و به تدریج افزایش یافته و سپس در روزهای دهم و چهاردهم نمونه‌برداری تقلیل یافته است. به‌طوری‌که در محل ایستگاه تحقیقات کشاورزی گنبد، این درصد تأثیر در روز چهاردهم، تقریباً نصف درصد تأثیر در روز دوم پس از سه‌پاشی است. این علت کاهش درصد تأثیر در روز چهاردهم ممکن وابسته به دو علت، کاهش جمعیت آفت و نحوه اثر آفت‌کش‌های باشد. جمعیت ظرف‌شویی هر چه کمتر می‌شود، کاهش می‌یابد و لذا تعداد آفت در کل آزمایش کم می‌شود. نحوه اثر آفت‌کش‌های نیز باهم متفاوت است. برخی از آفت‌کش‌های مورد بررسی در این آزمایش مانند دانیتول دارای اثر ضربتی بوده و به تدریج اثر آن کم می‌شود. به عنوان مثال، اثر دانیتول در ایستگاه گنبد، به تدریج کاهش یافته است. حال اگر یادداشت‌برداری را تا روز دهم ادامه دهیم و از داده‌های روز چهاردهم صرف‌نظر کنیم، میانگین کل آزمایش در این بررسی ۲/۴۲ درصد افزایش می‌یابد و درصد تأثیر هریک از آفت‌کش‌های افزایش یافته به‌طوری‌که آفت‌کش‌های مورد بررسی در آزمایش، چس با ۷۰/۹۳ درصد، دانیتول با ۶۶/۱۹ درصد، متاسیستوکس با ۶۱/۰۳ درصد، آدمیرال با ۵۵/۸۳ درصد و کنفیدر با ۳۹/۴۱ درصد در رده‌های اول تا پنجم قرار خواهد گرفت.

نتایج دو ساله درویش مجتبی (۲۰۰۰) نشان داد که آفت‌کش کنفیدور و چس بعد از ۷ روز بهترین تأثیر و اونکل با دوز ۱/۵ لیتر در هکتار در گروه اول قرار گرفتند. وی سوم چس و کنفیدر را برای کنترل شته‌های پنبه توصیه کرد. نتایج وی با نتایج این تحقیق مطابقت دارد و سم چس دارای بالاترین اثر روی سنک قوزه پنبه داشت. سم چس به دلیل اینکه اثرات جانی کمتری برای دشمنان طبیعی دارد و نظر به این که دارای اثر بالایی در کنترل سنک قوزه پنبه و شته‌های پنبه دارد، می‌توان از در مدیریت مبارزه با آفات مکنده نظیر شته و سنک قوزه پنبه استفاده کرد. آفت‌کش‌های مورد آزمایش قبلًاً صرفاً روی آفاتی مانند شته و سفید بالک با دز یا دزهای معینی آزمایش شده و بر آفات مذکور تأثیر بسزایی دارند. ولی با توجه به نتایج این آزمایش آفت‌کش چس که با ۶۷/۶۰ درصد دارای بالاترین درصد تأثیر بود از ضریب اطمینان و درصد تأثیر بالایی برخوردار نیست. لذا با توجه به هزینه سه‌پاشی و مضرات احتمالی آن به محیط‌زیست در صورت تعدد سه‌پاشی، بجاست آفت‌کش‌های توصیه شده از میانگین درصد بالایی برخوردار باشند. با این حال درصد تأثیر آفت‌کش چس از آفت‌کش اندوسولفان که در سال ۱۳۷۸ توسط خرمالی (۲۰۱۰) آزمایش شده ۱/۶ درصد بیشتر بود. اگرچه اندوسولفان غالباً برای کنترل کرم قوزه استفاده می‌شود. اندوسولفان از مؤثرترین سوم مورد آزمایش حسینی (۱۹۸۹) علیه سنک قوزه پنبه بود. در حال حاضر عرضه سم مذکور در بازار ایران متوقف شده است.

با توجه درصد تأثیر کم آفت‌کش‌های آزمایش شده، توصیه می‌شود آفت‌کش‌هایی جدیدی که در سایر کشورها تأثیر خوبی روی سن‌های مضر پنبه داشتند مانند فرفکتیون، استوارد، ریجنست، آکتاوا و

غیره که در پاکستان و آمریکا آزمایش شدند (رسول و همکاران، ۱۹۸۶؛ گاس و همکاران، ۲۰۰۰) بر روی این آفت نیز آزمایش شوند و یا آفت‌کش‌های مجاز دیگری که مجوز ثبت دریافت کرده‌اند، به همراه چس با ذرهای مختلف آزمایش شوند تا میانگین درصد کاهش به حد قابل قبول برسد.

منابع

1. Alidjanov, R.A. 1990. Alfalfa plant bug in Uzbekistan. PP.167-201, In: Yakhantov, V.V. Loutestki,A. and Alimdjano,R.A (eds). Useful and harmful insects. Tashkant (In Russian).
2. Anonymous, 1995. A list of pests, plant diseases and weeds of agricultural products and recommended pesticides against them. Plant Protection Organization of Iran, PP.:59.
3. Crumley, C.R., Biles, S. and Batchelor, B.M. 2009. Insecticide efficacy trial on cotton for *Creontiades* in the upper coastal bend of Texas. AgriLiFE Extention, Improving Lives, Impringing Texas. 6 pp.
4. Darvish Mojeni, T. 2000. Final report of Joint research projects, "Effects of several insecticides on cotton aphids". Cotton Research Institute of Iran, PP.:31.
5. Efil, L. and Bayram, A. 2009. Factors affectingthe the distribution of two Mirid bugs,*Creontiades pallidus* (Rambur) and *Compylomma diversicornis* (Reuter) (Hemiptera:Miridae) and notes on the parasitoid *leiophron decifiens* Ruthe(Hymenoptera:Braconidea). Entomologica Funica, 20:1, 9-17.
6. Fathipour, Y. and Jafari, A. 2008. Biology of predatory bug, *Nabis capsiformis* (Het.: Nabidae), with feed from cotton boll bug, *Creontiades pallidus* (Het.: Miridae), in the laboratory. Journal of Water and Soil Science (Science and Technology of Agriculture and Natural Resources), 12(43): 157-166.
7. Gus, M. Lorenz, G.M., Johnson, D.R. Edmund, R., Fisher, A., Page, L. and Hopkins, J.D. 2000. Management of the Tarnished plant bug, *Lygus lineolaris*, with traditional and new insecticides. AAES Special Report. PP: 13.
8. Hossieni, S.M. 1989. Project final report," Collect and determine the most important cotton bugs and study of htier biology and damage". Khorasan Agricultural Research Center Publication. PP: 8 (In persain).
9. Jafar,i A., Fathipour, Y., Hosseini, S.M., Talebi, A.A. and Moharamipour, S. 2006. Perference of *Nabis Capsiformis* and *Chrysopa carnea* to different nymph instars of *Creontiades pallidus*. Joural of Agriculture Science, Islamic Azad University, 12(1): 57-65.
- 10.Khormali, S. and Karimian, Z. 2010. Identification of harmful bugs of cotton farms of Golestan province. Electronic Journal of Cotton and Fiber crops, 1: 2, 59-67. (In Persian with English summary).
- 11.Khormali, S. 1996. Identification of Mired bugs damaging cotton in Gonbad-e Kavous region and investigation on the biology of the dominant species. MSc

- thesis submitted for Tarbiat Modarres University, PP: 99. (In Persian with English summary).
- 12.Khormali, S. 2003. Project final report," Study the effect of the common insecticides against Alafa plant bug(*Adelphocoris lineolatus*) in cotton fields of Gonbad, Golestan province". Golestan Agricultural Research Center Publication. PP: 13(In Persian with English summary).
- 13.Khormali, S. 2010. The effect of common insecticides on *Adelphocoris lineolatus* in cotton field of Gonbad. Electronic Journal of Cotton and Fiber crops,1: 1, 21-30. (In Persian with English summary).
- 14.Rasool, G., Ahmad, N. and Malik, N.A. 1986. The brinjal lace bug (*Urentius sentia*) as a pest of cotton and its chemical control. Journal of Agricultural Research (Lahore), 24(4):321-323.
- 15.Stshegolov, V.V., Znamensky, A.N. and Bey-Bienko, G.N. 1937. Insect pest of field crop. State Agr. Publishing Company. Moscow(In Russian).
- 16.Yakhantov, V.V. 1953. Pests of Agricultural Crops and Products in the Middle Asia and Their control. Tashkant.PP.310-313(In russian).

The effect of some insecticides on *Creontiadespallidus* in cotton fields of Gorgan and Gonbad-e Qabus

*S. Khormali¹ and T. Darvish Mojeni²

¹ Scientific Member of Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Agricultural and Natural Resources Research Center of Mazandaran, Gorgan, Iran

² Scientific Member of Agricultural Biotechnology, Associate Professor, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Cotton Research Institute of Iran, Gorgan, Iran

Received: 2016/4/4 ; Accepted: 2016/8/3

Abstract

In order to choose the most suitable pesticide against, *Creontiadespallidus*, an experiment was carried out in a Randomized Complete Block Design with three replications and six treatments in Golestan province in 2003 and 2004. Plot size was 8 by 7.2 meter (nine 80 meter long rows spaced 80 centimeters apart). At each sampling, 10 randomly-selected plants were shaken into the net. At the peak of bug activity in cotton fields, the experiment was done, and one day before and 2,5,7,10 and 14 days after pesticides application, number of pests were counted. In two-year combined analysis, although, the effect of location by treatment interaction was significant for the traits, there were not any significant differences between locations. There was not any significant difference between pesticide for pest reduction rate at 2nd and 5th day after pesticides application, but treatment means for raw data was significantly different from the check. Based on two-year results, Danitol and Chess at Agricultural Research Station of Gonbad and Cotton Research Station of Hashem –Abad,respectively had the highest effect on pest reduction (67.69 and 75.92 percent reduction, respectively). According to the combined analysis of the data, Chess, Danitol, Metasystox, Admiral, Confidor were ranked first to five with 67.60, 63.21, 57.51, 54.13 and 34.51 percent reduction, respectively.

Keywords: Insecticide, Chess, *Creontiadespallidus*, pest population.

*Corresponding author; sukhormali@yahoo.com